

BÀI HỌC 3

MỌI NGƯỜI ĐỀU ĐÃ PHẠM TỘI

CÂU GỐC: “*Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời*” (Rô-ma 3:23).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Rô-ma 1:16, 17, 22-32; Rô-ma 2:1-10, 17-23; Rô-ma 3:1, 2, 10-18, 23.

Trong vài chương đầu của bức thư Rô-ma, sứ đồ Phao-lô đã đưa ra một lẽ thật rất quan trọng. Sự dạy dỗ này là trung tâm của Phúc âm về Đức Chúa Giê-su: mọi người đều đã phạm tội. Chúng ta đã ở trong tình trạng này kể từ khi A-đam và Ê-và phạm tội. Tội lỗi đã làm tổn thương tất cả chúng ta. Đó là một phần của chúng ta, giống như màu mắt của mình vậy.

Chúng ta hãy coi Martin Luther viết những gì về sự dạy dỗ của Phao-lô trong sách Rô-ma. Luther là trung tâm của những sự thay đổi bắt đầu cuộc Cải chánh Chống đối (Protestant Reformation). Cuộc Cải chánh Chống đối là một sự đánh thức tôn giáo lớn bắt đầu từ thế kỷ thứ 16. Mục đích chính của phong trào này là thay đổi Giáo hội Công giáo. Sau đó, những thay đổi này đã dẫn tới sự khởi đầu của các giáo phái Tin Lành. Trong thời gian đó, Luther đã viết những lời này về sách Rô-ma, “Ý nghĩa thiêng liêng của câu ‘Mọi người đều đã phạm tội’ phải được hiểu. Phao-lô không nói về việc con người thấy mình hay người khác thế nào. Thay vào đó, ông nói về việc không ai trong chúng ta là một thí dụ hoàn hảo về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Trong mắt Đức Chúa Trời, tất cả đều đã phạm tội. Bây giờ, nhiều người làm việc thiện để tránh bị trừng phạt. Một số làm việc lành để nhận được tình yêu thương, sự giàu có, hoặc sự vinh quang. Nhưng họ không làm từ một tấm lòng sẵn sàng. Kết quả là con người luôn làm việc lành vì những lý do sai lầm; nhưng bên trong, họ đẩy dẩy những ước muốn tội lỗi. Sự khát khao những điều xấu xa này chống lại các việc lành.”

– Phỏng trích *Commentary on Romans*, tr. 69.

QUYỀN PHÉP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Rô-ma 1:16, 17 nói với bạn điều gì? Bạn đã có kinh nghiệm thế nào về những lời hứa và hy vọng trong những câu này?

Một vài chữ và câu quan trọng trong Rô-ma 1:16, 17:

“Tin lành” (câu 16). Chữ này được dịch từ tiếng Hy Lạp có nghĩa là “sứ điệp tốt lành”. Chữ Hy Lạp này có thể có nghĩa là bất kỳ sứ điệp tốt nào. Nhưng ý nghĩa của chữ đó trong những câu này thì được làm sáng tỏ bằng câu “vì là quyền phép của Đức Chúa Trời.” Câu này cho thấy rõ rằng Tin Lành đến từ Đức Chúa Trời và về Đấng Mê-si. Ngài đã chọn Đức Chúa Giê-su làm Đấng Mê-si. Đức Chúa Giê-su đã được chọn để cứu tất cả những ai tin nơi Ngài. Ngài cứu họ khỏi quyền lực của tội lỗi và sự chết. (Thật ra, chữ “Christ” đến từ tiếng Hy Lạp có nghĩa là “Mê-si”). Tin Mừng là Đức Chúa Giê-su Đấng Mê-si đã đến. Và tất cả mọi người có thể được cứu nhờ tin vào Ngài. Chúng ta không được cứu bởi các việc làm hoặc sự giữ luật pháp của Đức Chúa Trời. Chúng ta được cứu bởi Đức Chúa Giê-su và sự công bình hoàn hảo (perfect righteousness) của Ngài. Sự công bình là quyền phép của Đức Chúa Trời để giúp chúng ta làm đúng (make us right) với Ngài.

“Sự công bình của Đức Chúa Trời để làm cho mọi người đúng với chính Ngài” (câu 17). Chữ này đến từ tiếng Hy Lạp cho sự công bình Chúng ta vừa nói “sự công bình” (righteousness) có nghĩa là chúng ta “được làm đúng” (made right) với Đức Chúa Trời. Trong sách Rô-ma, Phao-lô phát minh ra ý nghĩa đặc biệt cho chữ này. Chúng ta sẽ tìm hiểu thêm ý nghĩa đặc biệt của chữ này khi tiếp tục nghiên cứu. Nhưng bây giờ, xin chú ý cách dịch chữ Hy Lạp cho “sự công bình” trong Rô-ma 1:17 bắt đầu bằng chữ “Đức Chúa Trời”. Chữ “Đức Chúa Trời” nói với chúng ta rằng quyền phép để làm cho mọi người đúng với chính mình Ngài đến từ Ngài. Chút nữa chúng ta sẽ học quyền phép của Đức Chúa Trời để làm cho chúng ta đúng là quyền phép duy nhất đủ để hứa hẹn cho chúng ta sự sống đời đời.

“Đức tin” (câu 17). Chữ được dịch là “đức tin” đến từ tiếng Hy Lạp *pistis*. *Pistis* cũng có thể được dịch là “tin tưởng.” Ý nghĩa của đức tin và mối liên hệ của đức tin với sự cứu rỗi sẽ trở nên rõ ràng hơn khi chúng ta tiếp tục nghiên cứu sách Rô-ma.

Có khi nào bạn tự hỏi mình có được cứu chẳng? Điều gì gây ra cho những sự lo sợ đó? Có thể chúng đến từ đời sống của bạn trái ngược với những gì bạn tin không? Nếu có, bạn phải lựa chọn những gì để giúp bạn cảm thấy chắc chắn rằng mình được cứu trong Đức Chúa Giê-su?

“MỌI NGƯỜI ĐỀU ĐÃ PHẠM TỘI”

Hãy đọc Rô-ma 3:23. Tại sao sứ điệp của câu này rất dễ để tin đối với các Cơ Đốc nhân ngày nay? Đồng thời, điều gì có thể khiến một số người đặt câu hỏi về lẽ thật của câu đó?

Có một số người không tin rằng con người là tội lỗi. Họ cho rằng con người, phần lớn, là tốt. Nhưng sự suy nghĩ này đến từ việc hiểu lầm sự tốt thật là gì. Thí dụ, chúng ta thường nghĩ về tất cả những điều chúng ta tốt hơn người khác để cảm thấy tốt về bản thân mình. Rốt cuộc, chúng ta có thể luôn luôn tìm thấy người nào đó tệ hơn chúng ta. Nhưng suy nghĩ như vậy không làm cho chúng ta tốt. Bây giờ, nếu chúng ta so sánh sự tốt lành của chúng ta với sự tốt lành của Đức Chúa Trời? Lúc đó không một ai trong chúng ta có thể sánh được với Ngài.

Rô-ma 3:23 cũng nói về “sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Có nhiều cách giải nghĩa cho điều này. Có lẽ lời giải nghĩa đơn giản nhất cho câu này cho thấy có cùng một ý nghĩa trong 1 Cô-rinh-tô 11:7, “Đàn ông là hình ảnh và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, thì không nên trùm đầu.” Trong tiếng Hy Lạp, chữ “vinh hiển” có thể được coi như ngang hàng với chữ “giống nhau (ngoại hình).” Tội lỗi đã làm lu mờ hình ảnh hoặc “sự giống” của sự vinh hiển Đức Chúa Trời nơi loài người. Kết quả là những người tội lỗi không thể bày tỏ hình ảnh hay sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Hãy đọc Rô-ma 3:10-18. Trong những câu này, Phao-lô nói về người ta có thể gian ác thế nào. Ngày nay có gì khác không? Điều nào trong những miêu tả này bày tỏ đúng nhất bạn thế nào trước khi Đấng Christ đến trong cuộc đời của bạn?

Nhưng dù xấu thế nào, chúng ta có hy vọng cho một đời sống mới. Hành động đầu tiên chúng ta phải làm để có một đời sống mới là chấp nhận rằng mình tội lỗi và bất lực. Đức Thánh Linh giúp chúng ta hiểu rõ về chính mình như vậy. Ngài sẽ dẫn tội nhân lột bỏ cái mặt nạ mà họ đang đeo. Mặt nạ này là cái mặt giả của những sự dối trá và việc làm của con người. Nó che đậy họ dưới hình thức của sự tốt lành. Nhưng mặt nạ này phải lột đi. Sau đó, tội nhân phải dâng mình cho Đấng Christ, và họ phải nài xin, “Chúa ôi, xin thương xót con. Con là kẻ có tội” (Lu-ca 18:13).

Khi nào là lần chót bạn đã tự xét mình và lý do cho những gì bạn làm? Kiểm điểm linh hồn của bạn theo cách này có thể khó, nhưng hy vọng duy nhất của bạn là gì?

CÓ SỰ CẢI TIẾN KHÔNG?

Mọi người cảm thấy rằng thế kỷ 20 sẽ mang lại nhiều cải tiến mới. Họ nghĩ mọi người sẽ muốn làm những gì đúng hơn là họ muốn trong quá khứ. Người của thế kỷ 20 cũng tin rằng máy móc và khoa học sẽ giúp xây dựng một thế giới hoàn hảo. Họ tin rằng nhân loại đang trên đường trở nên hoàn hảo. Và họ nghĩ rằng con người có thể cải thiện bản thân và cộng đồng qua sự giáo dục và huấn luyện đúng. Việc huấn luyện này sẽ giúp họ chọn những điều đúng và tốt. Tất cả những sự cải tiến này được cho là bắt đầu xảy ra khi chúng ta bước vào thế kỷ 20.

Nhưng mọi thứ đã không xảy ra như vậy. Thay vào đó, thế kỷ 20 là một trong những thời kỳ tàn ác nhất trong lịch sử. Và dù lạ lùng thế nào, chúng ta cũng biết ơn vì có những tiến bộ khoa học cho sự kiện khủng khiếp này. Những tiến bộ mới trong khoa học làm cho mọi người có thể giết nhiều người hơn bao giờ hết.

Có điều gì sai?

Hãy đọc Rô-ma 1:22-32. Sứ đồ Phao-lô nói điều gì đã xảy ra trong thế kỷ thứ nhất? Ngày nay, chúng ta thấy điều gì tương tự xảy ra trong thế kỷ 21?

Có thể cần nhiều đức tin để tin vào rất nhiều điều về Cơ Đốc giáo. Chẳng hạn, sự Chúa Tái lâm, một trời mới và đất mới, và sự phục sinh. Sự phục sinh là sự sống lại của những kẻ đã chết xảy ra khi Chúa Tái lâm. Nhưng ai tin rằng chúng ta đã sinh ra trong tội lỗi? Ngày nay, mỗi người chúng ta đang sống với sự đau đớn và khổ sở vì tội lỗi.

Hãy đọc kỹ Rô-ma 1:22, 23. Trong những câu này, Phao-lô nói về những người đã quay lưng lại với Đức Chúa Trời. Điều gì xảy ra khi họ quay lưng lại với Ngài? Những người này đã làm gì để bày tỏ họ đã từ chối Đức Chúa Trời? Bằng cách nào chúng ta thấy những điều tương tự xảy ra ngày nay trong thế kỷ 21?

NGƯỜI DO THÁI VÀ KHÔNG DO THÁI GIỐNG NHAU THẾ NÀO?

Hôm qua, chúng ta đã đọc trong Rô-ma 1 về tội lỗi của những người Ngoại (người không phải Do Thái). Những người ngoại thờ lạy nhiều thần linh nam và nữ, và thường là thiên nhiên và đất. Vì lý do này, họ cũng được gọi là những người ngoại giáo. Dân ngoại giáo đã không nhìn nhận Đức Chúa Trời một thời gian dài trước khi Phao-lô viết thư cho người La Mã. Kết quả là họ đã phạm những tội khủng khiếp. Những tội lỗi này đã hạ thấp tâm trí của họ xuống những ý nghĩ ô uế và làm cho họ cư xử không hơn gì thú vật.

Nhưng Phao-lô không để cho người dân của mình nghĩ rằng họ tốt hơn người ngoại. Suy cho cùng, dân Do Thái cũng là những kẻ có tội. Luật pháp của Đức Chúa Trời cho thấy họ có tội như thế nào. Và họ cũng cần sự cứu rỗi của Đấng Christ. Ân điển là món quà của Đức Chúa Trời cho sự tha thứ, thương xót, và quyền lực để không phạm tội lỗi. Và cả người Do Thái lẫn người Ngoại đều cần ân điển của Đức Chúa Trời để được cứu. Bằng cách này, người Do Thái và người Ngoại đều giống nhau.

Đọc Rô-ma 2:1-3 và Rô-ma 2:17-24. Sứ đồ Phao-lô cảnh cáo điều gì ở đây? Bài học quan trọng nào mà mọi người – Do Thái hay người Ngoại – nên học về sự cảnh cáo này?

“Sứ đồ Phao-lô cho thấy tất cả người ngoại đều là tội nhân. Sau đó, ông cho thấy người Do Thái cũng sống trong tội lỗi, vì họ tỏ vẻ tuân giữ luật pháp bằng cách làm theo mọi luật lệ, nhưng họ không tuân theo Luật trong lòng họ.” – Phỏng trích Martin Luther, *Commentary on Romans*, tr. 61.

Thật dễ dàng để vạch ra tội của người khác. Nhưng thường thường chúng ta cũng làm những điều xấu xa tương tự hay còn tệ hơn? Vấn đề là chúng ta dường như không để ý đến lỗi của mình, hoặc, chúng ta cố gắng làm cho mình cảm thấy tốt bằng cách vạch ra chúng ta tốt hơn nhiều so với những người khác.

Phao-lô sẽ không chấp nhận điều đó. Ông cảnh cáo dân sự mình đừng nhanh chóng lên án người ngoại đạo. Bằng nhiều cách, người Do Thái còn tội hơn người ngoại. Tại sao? Vì Đức Chúa Trời đã ban cho người Do Thái nhiều lễ thật hơn Ngài ban cho dân Ngoại.

Sứ điệp của Phao-lô là không có ai tốt lành bằng Đức Chúa Trời. Không ai sinh ra là thánh hay tốt. Tất cả đều có tội - nam và nữ, giàu hay nghèo, kể cả những người chấp nhận Đức Chúa Trời hay từ chối Ngài. Nhưng nếu không có ân điển của Đức Chúa Trời bày tỏ cho chúng ta thấy trong Phúc âm thì không ai có hy vọng gì.

Bạn có thường tìm thấy tội lỗi của người khác khi họ làm những điều tương tự như bạn đang làm không? Làm theo những lời của Phao-lô giúp bạn thay đổi thế nào?

PHÚC ÂM VÀ SỰ XÂY BỎ TỘI LỖI

Hãy đọc Rô-ma 2:4. Lẽ thật nào về việc xây bỏ tội lỗi được tìm thấy trong câu này?

Sự nhân từ của Đức Chúa Trời dẫn dắt kẻ có tội đến sự ăn năn. Sự ăn năn là cảm thấy buồn rầu về tội lỗi của mình và xây bỏ tội lỗi nhờ sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh. Và sự tốt lành của Đức Chúa Trời dẫn dắt nhưng không bao giờ ép buộc những kẻ có tội từ bỏ tội lỗi. Sự ăn năn bị ép buộc sẽ hủy hoại mục đích của sự ăn năn. Hãy tưởng tượng rằng Đức Chúa Trời ép buộc ai đó phải từ bỏ tội lỗi của họ. Sau đó tất cả mọi người sẽ được cứu. Nhưng không ai được tự do. Vì chúng ta phải tự do lựa chọn để từ bỏ tội lỗi. Sự ăn năn là một hành vi của ý chí tự do. Ý chí tự do là quyền để lựa chọn cách sống của chúng ta. Và để hối cải có nghĩa là chúng ta cho phép Đức Thánh Linh giúp chúng ta xây dựng lại với tội lỗi. Đứng, ăn năn là một món quà từ Đức Chúa Trời. Nhưng chúng ta phải sẵn sàng và vui mừng để tiếp nhận món quà này. Chỉ có chúng ta là người duy nhất lựa chọn để ăn năn cho chính mình.

Hãy đọc Rô-ma 2:5-10. Điều gì đến với những người từ chối tình yêu của Đức Chúa Trời, từ chối ăn năn, và tiếp tục không vâng lời Ngài?

Trong Rô-ma 2:5-10, và ở nhiều chỗ khác trong sách Rô-ma, sứ đồ Phao-lô đặt sự quan trọng vào các việc lành. Nhưng sự quan trọng mà Phao-lô dành cho các công việc của luật pháp không có nghĩa là chúng ta được cứu bởi luật pháp. Đồng thời, được cứu bởi đức tin không bao giờ được coi là các việc lành không có chỗ trong đời sống Cơ Đốc nhân. Thí dụ, trong Rô-ma 2:7, Phao-lô nói rằng sự được cứu đến với những ai bền lòng làm lành. Không có gì chúng ta làm có thể cứu chúng ta. Nhưng những việc lành cho thấy chúng ta đã được cứu. Chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta sự chiến thắng tội lỗi và quyền phép để sống đời thánh thiện. Thật khó để hiểu được làm thế nào những người đọc Kinh Thánh lại nghĩ rằng việc lành không quan trọng. Sự ăn năn thật đến từ một tấm lòng sẵn sàng. Và sự ăn năn luôn đưa đến sự muốn chiến thắng tội lỗi và từ bỏ những điều phân rẽ chúng ta khỏi Đức Chúa Trời.

Bạn có thường cảm thấy cần phải ăn năn không? Bạn có nói rằng bạn cảm thấy một nhu cầu thật sự và trung thực phải ăn năn không? Hoặc bạn có cố gắng không nghĩ về tội lỗi của mình và giả vờ là chúng không có thật? Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn tiếp tục giả vờ như vậy? Bạn sẽ gặp nguy hiểm gì? Bạn có thể làm gì để thay đổi? Và tại sao bạn phải thay đổi?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Kinh Thánh cho thấy tội lỗi không phải là một điều bất hạnh lớn khiến mọi người ngạc nhiên. Không, tội lỗi xảy ra vì sự tự do lựa chọn của chúng ta. Ngoài ra, tội lỗi không phải là sự vắng mặt của điều tốt. Thay vào đó, tội lỗi là không sống theo chương trình của Đức Chúa Trời cho đời sống của chúng ta. Con người chịu trách nhiệm về sự lựa chọn của họ đối với tội lỗi. Thật vậy, con người chọn tội lỗi là chọn để chống lại Đức Chúa Trời. Tội lỗi là phạm luật pháp của Đức Chúa Trời và không tuân theo Kinh Thánh. Tội lỗi là cố gắng đi ra ngoài những giới hạn mà Chúa đã đặt ra. Vì vậy, tội lỗi là chiến tranh chống lại Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích *The Handbook of SDA Theology* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000), tr. 1108.

“Một hình ảnh khủng khiếp của tình trạng thế giới đã được bày tỏ với tôi. Hành vi xấu xa tràn ngập trái đất. Tội lỗi đặc biệt của thời đại này là không vâng lời. Điều ác chưa bao giờ giờ cái đầu xấu xí của nó một cách đúng cảm như bây giờ. Người ta dường như đã mất hết khả năng để cảm thấy tử tế đối với người khác. Và những người yêu những gì là tinh khiết và tốt lành cảm thấy vô vọng là điều ác thật mạnh mẽ và táo bạo và dường như nó đã tràn lan trên trái đất. Những điều ác không chỉ giới hạn ở người không tin và những người cười nhạo lẽ thật. Đáng buồn thay, nhiều người tự xưng là Cơ Đốc nhân cũng có tội nữa. Họ nói rằng họ đang trông đợi Đấng Christ đến lần thứ hai, nhưng họ không chuẩn bị gì cho ngày đó hơn chính Sa-tan. Họ không được sạch khỏi tất cả tội lỗi. Thay vào đó, họ đã buông mình vào tội lỗi từ lâu. Vì vậy, theo lẽ tự nhiên, các tư tưởng của họ đều là ô uế và sự tưởng tượng của họ là gian ác.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 2, tr. 346.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có lẽ bạn thấy chính mình được miêu tả trong lời trích dẫn của Ellen G. White trên đây. Dù vậy, tại sao điều quan trọng là không bỏ cuộc? Thay vào đó, tại sao bạn phải tiếp tục tin vào những lời hứa của Đức Chúa Trời để tha thứ và làm cho bạn được sạch?
2. Tại sao rất quan trọng để nhớ rằng con người là những kẻ có tội? Điều gì xảy ra khi chúng ta quên?
3. Có những người nói rằng con người đang cải thiện. Họ đưa ra những lý luận gì, và bạn trả lời họ thế nào?
4. Rất nhiều Cơ Đốc nhân không chấp nhận những giáo lý của Giáo hội Công giáo, họ đã chọn cái chết thay vì từ bỏ niềm tin của mình. Đức tin của chúng ta mạnh mẽ thế nào? Liệu chúng ta có đủ mạnh để chết vì đức tin của mình không?